

Előfizetési árak:

ostán vagy házhoz küldve:

Egész évre. 20.— kor.
Félévre . . 10.— kor.
Negyedévre 5.— kor.
Egy hónapra 1.70 kor

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.
Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Hidavatás.

Debreczen, aug. 22.

A margitszigeti összekötő-hid felavatása országos jelentőségű esemény. Azzá tette József főherceg remek beszéde, mely minden honfi szívében örömet és lelkesedést keltett. József főhercegről eddig is tudtuk, hogy szívvel-lelélekkel magyar; de hogy Budapest székesfőváros fejlődése, haladása iránt ily rendkívüli érdeklődést mutasson, — hogy a nemzet iránt érzett szeretetének ily megragadó módon adjon kifejezést, azt nem remélhattük s hogy felavató beszédjét olvassuk, mely stílusában, gondolatmenetében egészen magyaros s oly szép, hogy parlamenti szónoklatnak is kitűnő volna, az őszinte öröm és hála érzete hatja át szívünket s hódoló tisztelettel és szeretettel hajtjuk meg előtte lobogónkat.

A beszéd, mely visszapillantást vet a Margitsziget múltjára, egyzersmind a főherceg gondolatvilágára is fényt vet. Megemlékezik felejthetetlen édes atyjáról, a dicső emlékű József nádorról, ki mint kietlen vadont, mint ligetet vette át a szigetet s Budapest lakossága iránt érzett szeretetéből kifolyólag

azt kertté alakította át. Megemlékezik a főherceg gyermekéveiről, melyet a székesfővárosban töltött, majd ifjúkorának éveit hívja emlékezetébe s kijelenti, hogy itt keletkezett benne az az őszinte s benső ragaszkodás, mely őt a székesfőváros lakosságához fűzi s úgy véli, hogy a leghálátlanabb ember lett volna, ha nem iparkodott volna a székesfővároshoz illeszteni a szigetet.

A mult emlékeinek ezen felújítása a milyen rendkívüli hatást tett az egész országban, épen olyan mély benyomást keltett széles e hazában a beszéd azon passzusa, mely a székes főváros lakosságához való benső ragaszkodásának ad kifejezést s ezáltal József főherceg márványbetüknél maradandóbban véste be nevét a nemzet szívébe s ha van fokozat a szeretet érzésében, azt e beszéd a legmagasabb fokra emelte a főherceg iránt.

Különösen fényes diadala e nap Magyarország jelenlegi kormányának, melyet a főherceg kiváló elismerésben részesített, kifejezvé, hogy ez a kormány a tiszta hazafiságtól áthatva, minden alkalmat felhasznál arra, hogy az ország javát előmozdítsa.

Kiemelte a főherceg beszédében a kereskedelmi miniszter buz-

góságát s erélyét, melylyei a műlétesítését előmozdította.

József főherceg példát adott a nemzetnek a hazafiságban; megmutatta, hogyan kell munkálni a hazajavát s nemcsak szóval, hanem tettel is közreműködni a közjólét előmozdításában. A főhercegnek a hid felépítésénél hozott áldozata a székesfővárosnak s ezzel a nemzetnek tett nagylelkű ajándék, mely egyzersmind oly műemlék, mely a főherceg nevét fogja hirdetni az utókor előtt.

Mint Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter üdvözlő beszédében kifejezte, e műemlék hirdeti a József főherceg és családja közreműködését, együttérzését a székesfővárossal és a nemzettel és hirdeti a székesfőváros és a nemzet el nem évülő háláját a főherceg és magas családja iránt, kik mindig példát adnak nekünk a király iránti hűségben és hazaszeretben.

Az ily művön, mint a miniszter mondotta, áldás kell, hogy legyen. A margitszigeti hid felavatása örök időre szép példája marad annak a ragaszkodásnak, a melylyel a magyar nemzet az uralkodóház s a felség iránt viseltetik. Ennek a hagyományos ragaszkodásnak koronként kifejezést adni, azt nemcsak

TÁRCZA

A jó Isten haragszik.

Nyárhava volna még bár
S a kályhánk fűtve van!
Eltűnt-e a meleg nyár,
Elment-e nyomtalan? —
Kérdem busan magam, míg
Kint bölintnek a fák:
— A jó Isten haragszik
És ősz bocsáta ránk.

Künn, az erdőknék ormán
Mért ül az őszi köd?
Mért kóvályog mogorván
A lombdus fák között?
Sugár is alig látszik,
S az mért oly szomorú?
— A jó Isten haragszik,
Azért van ősz, boru! . . .

Csak keresem: hová lett
A nyár, a szép, színes;
Pedig nemcsak a táj lett
Íly bus, ily ősziés:
Szívem is régen alszik;
Kihűt bent már a láng. —
— A jó Isten haragszik
És ősz bocsáta ránk . . .

(M.-Sziget.)

Krüsselyi Erzsik e.

Meteorok.

Irta: Csöregyh Gyula.

Giza bárónő a kastély terraszán ült és két karjával az asztalra támaszkodva, nagy érdeklődéssel nézett egy messzelátón át a távolba. Keble hevesen hullámozott a könnyű reggeli pongyola csipkéi alatt, halántékán idegesen lüktettek az erek és az arcza piros volt az izgatottságtól.

Egyszerre csak bosszusan tette le a messzelátó üveget s ingerülten kiáltott fel:
— Oh, az ostoba!

S az arcán gunyos, szánó mosoly futott át és ott is hagyta volna a terraszt, ha az asszonyi kíváncsiság vissza nem tartja.

Hátha mégis? . . .

Ujra leült és messzelátójával igyekezett feltalálni az előbbi pontot. Egy két perczig tartott, míg a helyes irányt eltalálta s a mint látszott, épen jókor, mert hirtelen kárörvendő mosoly lebbent át az arcán. A sokat próbált, a sok kalandot átélő asszony kárörvendő mosolygása üvegt ez, a ki örülni látszott azon, hogy ime ismét elvesztette egy azt, a mit ő már soha el nem veszthet.

Ugy elmerült az érdekes látnivalóban, hogy észre sem vette, mikor háta mögött neszelenül kinyílt az ajtó és bátyja lépett ki hozzá a terraszra.

Belényessy Andor kíváncsian állott meg, amint nővérét ebben a sajátságos helyzetben megpillantotta. Kivette a csiptetőjét s igyekezett feltalálni azt a helyet, amit huga olyan érdeklődéssel figyelt.

Gunyos mosoly villant meg a szemében, amint megtalálta nővére lázas érdek-

lődésének helyét és okát. Aztán lehajol hozzá és szólt:

— No lám, ezek azt hiszik ott, hogy csak az Isten szeme lát mindeneket.

Kedvetlenül fordult vissza. Az arcán látszott, hogy bosszankodik ezért a meglepetésért.

— Épen a legérdekesebb helyen zavar-tál meg!

Belényessy meg nem állhatta, hogy meg ne csipkedje egy kissé a fiatal, kaczer özvegyet.

— No-no! Hát annyira nem ismered már az ilyen titkos találkák édes perczeit?

A bárónő megértette a czélzást és rögtön vissza is vágott.

— Ami azt illeti, drága bátyám, én elmondhatnám, ha akarnám elmondani, hogy én még ismerem. Hanem hogy te? . . . tette hozzá finom gunynyal pillantva végig bátyján, — hogy te elmondhatod-e ezt magadról: abban nagyon, de nagyon kétkedem.

Belényessy mosolyogva lógatta a fejét,

— Tudom, tudom s a mennyire ismerlek, fel is tétélezem rólad, hogy még nem mondtál le róla: de hát ezen nincs mit csodálkozni. A szokás rendesen második természetévé válik az embernek és neked volt elég alkalmad arra, hogy a gyakorlat szokássá és a szokás természeteddé váljék . . . Különben pedig gratulálok az ispánodnak urnője érdeklődése miatt. Milyen erő, milyen szenvedély! A milyen egy igazi falusi ispán lehet, a ki a béresnékkel folytat . . .

— Azt hiszem, — vágott a szavába a

az ország, hanem a külföld előtt is hangsúlyozni a nemzetnek s az azt képviselő kormánynak nemcsak erkölcsi kötelessége, melyet benső érzésünk parancsol, hanem egyszerűmind politikai szükségesség, melynek következtében dokumentálnunk kell a világ előtt, hogy az a ragaszkodás, mely Magyarországot, ezt a par excellence alkotmányos államot uralkodójával és az uralkodóházzal összeköti, nem pusztán frázis, melyet loyális alattvalók uralkodóikkal szemben hangoztatni hajlandók, hanem évszázadok hagyománya, oly benső érzés, mely a nemzet lelkében kiirthatlanul él s melyre példát a világtörténet fel nem mutathat.

Ezt a benső kapcsolatot ujabban kifejezésre juttatta József főherceg a Margitsziget hidjának felavatása alkalmával; ezért mondjuk, hogy ez a felavatás nem pusztán külső ünnepélyes formája egy lokális jelentőségű közlekedési műforgalom átadásának, hanem fontos politikai mozzanat, melyben a magyar alkotmányos élet egy sarkalatos igazsága, nemzet és a király: valamint az uralkodóház közötti benső viszony, annak szilárdsága és állandósága nyert kifejezést s ezért kell a margit-szigeti hid felavatási aktusát a sajtónak különösen hangsúlyozni s a nemzet figyelmét arra felhívni s ezért kell József főherceg iránt hálánkat és ragaszkodásunkat kifejezni; mert hogy ez az egyszerű felavatási aktus ily országos jelentőségűvé vált, azt egyedül neki köszönhetjük, ki és a kinek családja képezi azt az összekötő kapcsolatot, mely a nemzetet az

uralkodóházhoz csatolja s melyre a politikai élet hullámzásai között bármikor biztosan számíthat a magyar nemzet.

És a nemzet hálájára érdemesítették magokat azok is, kik a főherceggel együttesen létrehozták ezt a szép művet, mely a székesfőváros haladását egy lépéssel ismét előrevitte, szépségét emelte, közegészségét javította. És az a kormány, mely ily sikerekre hivatkozhatik, a nemzet elismerésére, támogatására mindenkor a legbiztosabban számíthat.

Az osztrák helyzet. Az osztrák kormánynak a Reichsrath munkaképességének helyreállítására irányuló törekvéseiről a Vaterland a következőket írja: Tudvalevően a cseh klub kebelén belül mindenkor jelentékeny kisebbség létezett, mely nem helyezte az obstrukciós taktikát. Ugy látszik, hogy ez a kisebbség időközben legalább is meg nem rendült, sőt sok jel inkább arra vall, hogy megerősödött. Így tehát semmi esetre sem lehet azt állítani, hogy Körber miniszterelnök új tárgyalásainak sikerre nincs kilátásuk.

Ünnep után.

Impozáns módon nyilatkozott meg az a nagy ünnepség, a mely augusztus hó 18-20-án zajlott le országszerte.

Keresztyén és zsidó, magyar és nem magyar egyaránt, egy szívvel, egy lélekkel ünnepelt. Apostoli bölcs királyunk és urunk hetvenéves évfordulóját lélekemelő ünnepséggel ülte meg a haza. Milliós és milliós ajakból szállt fel az ima a Mindenhatóhoz, hogy tartsa meg nekünk a mi jó királyunkat!

Királyságunk kilenczszázéves fennállását is igaz lelkesedéssel ünnepelte a haza minden fia valláskülönség nélkül.

Az a tény, hogy I-ső István II-dik Szilveszter pápától nyerte a koronát és apostoli királyi címét, a mi által a római kuria lett a magyar keresztyén királyságnak a megalapítója, mit sem változtat az ünnepség egységén. Hiszen Magyarországot épen ezen szerencsés körülmény tartotta fenn annyi vész és viszontagság közepette. Ha István király bölcs elméjével fel nem fogja a helyzetet és nem csatlakozik a nyugati civilizációhoz és nem üzi oly nagy buzgósággal a keresztyén vallás terjesztését: hazánk és nemzetünk ép úgy eltűnt volna a történelem szinteréről, a hogy eltűnt annyi sok nagy nemzet, a mely nem hajolt a nyugati civilizációra és elzárta keblét a monotheizmustól.

Azt a nagy történelmi és korszakalkotó tény, mely szerint István király hazánk első apostoli királya lön, hazánk minden fia igaz lelkesedéssel ünnepelte most annak 900 éves évfordulóján.

Most azonban, hogy az ünnepségek lezajlottak, hogy a fellángolt kedélyek ismét nyugodt medrökbe terelődtek, vessünk egy kis visszapillantást eme lefolyt ünnepségekre és eme reflexiók alapján szűrjük le ama igazságokat és tanúságot, a melyek a vizsgálás retortáján majd lejegezesednek.

Itt első sorban fel kell említenünk hazánk három nagy főpapjának ünnepi beszédjét, a melyek nagy igazságokat és tanúságot tartalmaznak. Vassary Kolozs, hazánk herceg primása, Samassa érsek és Schlauch Nagyvárad biborosa oly kimagasló egyéniségek, hogy azok beszédei, ha nem is hangzottak volna el oly komoly és ünnepélyes órában, mint a keresztyén királyság 900 éves évforduló napján, ugyancsak kiváló figyelmet érdemelnének.

Mind a három főpap kiváló tudós, bölcs és hazafi. Mind a három a nemzet szeme előtt nőtt fel, lett nagygyá. A nemzet

bárónó csipősen, — kedves bátyám még jobban gratulálna magának, ha ő volna az a falusi ispán!

— Talált, talált a nyilad! — válaszolt Belényessy mosolyogva.

Aztán elgondolkozott egy pillanatra.

— Igazad van. Mért is nem születtem ispánnak?!

— Nos, nem akarsz velem reggelizni? — kérdezte a bárónó, hogy másra terelje a beszélgetést.

— Köszönöm. Majd később!

Pár szót váltottak még, aztán Belényessy leindult a lépcsőn, a kastély lábánál viruló park felé.

Negyvenkét esztendő férfi volt; magas, vállban kissé előrehajolt termetű. Alig egy hete csak, hogy itt időzött, a nővérével közös falusi birtokon, hol alig fordult meg gyermekora óta egyszer vagy kétszer. Mint a legtöbb embernek, neki is csak most jutott eszébe a pihenés; abban a korban, amikor már lankadtak az izmok, petyhüdtek az idegek, bágyadt a tekintet, színtelen az arc, fehér hajszálok tarkítják a fejet, a lélek kimerült, a szív elfásult, közönyössé lett és a mikor már nincs honnan erőt szerezni.

Élt, szeretett és élvezett. Ugy, a hogy egy gazdag, független férfinak módjában áll élni a perezekért, céltalanul. Jókora kezdte, de későn végezte. Későn arra, hogy meggondolja: elég volt, hagyjunk későbbre is. Fenékgig üritette a pohárt; egész addig, míg testi, lelki erővel bírta. És a mikor a teste-lelke elfásult, beteggé, közönyössé lett minden iránt; mikor unottá lett előtte minden s utálattá multja és jelene: akkor hazajött a faluba, hogy mint valami új An-

teusz, szülőföldjének porából merítsen új erőt, a miből fogantatott.

És ez az egyheti itt tartózkodás mintha kissé felüdítette volna a lelkét és a testét. Mintha a kis hegyaljai falu balsamos tiszta levegője, az erdők titkos, rejtélyes suttogása, a mező édes illata olyan gondolatokat, olyan érzést keltett volna fel benne, amiket eddig nem ismert. Eddig irtózott a nagy szabad természettől és ha felkereste egyszer-mászor, inkább sportból, divatból tette, mint annyi sokan. De igazán csak ott érezte jól magát, ahol zaj, fény, pompa vette körül. És ha csak egy napig is kellett távolmaradni ettől a zajos, kábitó élettől, már beteg, csüggedt volt és rohant, sietett vissza oda, ahol kimerült idegeinek a lármája, a sürgés-forgás és a hajsza élet mámorából vélt erőt meríteni.

Gondolkozva járt alá s fel a lombos fák árnyában. Kereste, kutatta az okát annak a változásnak, amit magán tapasztalt. Okos ember volt és tudta mérlegelni a dolgokat, az eredményekből le tudta vonni a következményeket és meg tudta érteni, hogy az, a ki életének nagyobbik felét olyan lázas, izgatott, léha életben töltötte el, mint ő, most egyszerre ilyen rövidesen, alig egynehány nap alatt testileg és lelkileg olyan üdültnek érezte magát: ennek csakis újabb izgalom lehet az indító oka. Valami olyan sajátságos érzés, olyan megmagyarázhatatlan, értetlen valami, ami érzi, hogy működik benne, pezsgésbe hozza véré, önkénytelenül ábrándos hangulatokat kelt fel a lelkében és még sem tud neki nevet adni. Mi lehet az?

Merengve állt meg egy kis ideig és amint révedező tekintettel bámult le a hegy-

oldalról az alatta elterülő kis falura, egyszerre sajátságos gondolat villant fel a lelkében. Elmosolyodott rajta, de aztán szeme önkénytelenül a tisztartó lakására tévedt, melynek piros bádoggateje, fehérre meszelt fala és zöld ablaka a reggeli napfényben olyan barátságosan intett felé.

És amint nézte, nézte az önkénytelenül szeme elé tévedt képet, úgy tetszett neki, mintha annak elmosódott körvonalából egy bájos, üde fiatal leány alakja formálódna ki és mintha egyszerre világossá válnék előtte, hogy mi volt ez a sajátságos, különös érzés, mi szívet néhány nap óta olyan értelhetetlen izgalomba hozta.

Igaz, most már emlékszik rá, hogy egy pár hajnalon, amikor a félig álom és félig ébrenlétben olyan jólesik az álmodozás s még a legfásultabb szívet is édes, boldogító mámorban ringatja a félig öntudatlan állapot: többször szeme elé toltakodott annak a leánynak formás, üde alakja, a ki viruló arcával, mosolygó két szemével úgy tűnt fel előtte, mint a tavasz életet adó napsugára. Pedig hiszen jóformán alig látta őt egyszer-kétszer s mikor hajnali ébredésében lelke szemhatárán fel-feltűnt előtte, azt hitte: csupán csak érzéki vágy az, ami elfogja; olyan érzéki vágy, ami egy elhamvadt, sokat csalódott szívet elfog, mikor egy szép, fiatal, üde leányra gondol. És mit is érezhetett volna ő mást? Ő, a kinek lelkéről az ábrándok himporát régen letörölte az életnek annyi csalódása. Mi lehetne más, mint érzéki mámor, ami előtérbe csalja gondolataiban annak a leánynak alakját. Hát lehetséges volna az, hogy az az egykori első ideális érzélem, ami első ifjúságában megremegtetette a szívet és olyan boldoggá tette

öröme, fájdalma aspirációja az ő öröme, fájdalma és aspirációja voltak.

És ime! a három főpap felemeli tiltakozó szavát ama hazafiatlan eljárás ellen, a melyet az alsó papság egy része a templom, az egyház köpenyége alatt üz. — Az alsó papság a 900 éves magyar nemzeti ünnepeket, minden áron az egyház ünnepeire akarta deklarálni; a három főpap pedig ki nyilatkozta, hogy ezen nagy ünnep a magyar nemzet ünnepe. Az alsó papság egy része évek óta a viszály, a meghasonlás magvát hintik el a nép közé: szövetkezettek állítanak fel és a templomok szószékeiről hirdetik, hogy csak r. kath. kereskedőktől szabad vásárolni, csak r. kath. értsd néppárti tisztviselőre, megyei bizottsági tagra, országgyűlési képviselői jelöltre szabad szavazni, különben elkárhozik a szavazó polgár lelke.

Ezzel szemben hazánk három nagy főpapja kárhoztatja az alsó papság politikai szereplését és főleg a néppárt eme lelketlen agitációját.

Nagy tanuság rejlik főleg Vaszary hercegprímás és Samassa egri érsek magas szárnyalású ünnepi beszédeiből.

Kararai márványba arany betűkkel kellene foglalni mindkét beszédet és valamennyi egyházban és valamennyi nyílt terepre kitenni azokat, hogy hazánk minden polgára olvassa el és okuljon rajta.

A szatmári békekötés óta hazánk felekezetei a legnagyobb és a legszebb egyetértésben éltek egymással. — Megtanulták, hogy e haza minden polgárának vallás- és fajkülönbség nélkül egy az érdeke, egy a törekvése, egy az óhaja, egy a kívánsága a haza boldogsága. Az egyesek boldogsága, jóléte alkotja a köznek boldogságát, jólétét és viszont.

A huszadik század pirkadása azonban szomorú jelenségekre vetette sugarait. A középkor sötét alakjai és rémei kezdenek ki-

sérteni. Felekezet felekezet ellen kezd agyarkodni, akáresak a középkorban!

Ideje volt, hogy hazánk főpapjai emeljék fel tiltakozó szavaikat eme áldatlan agitáció ellen.

Vajha visszhangra találnának eme elhangzott bölcs szavak!

Vajha magába térnének a középkor sötét lovagjai, akik szembe akarják állítani egymással felekezetet felekezettel!

A huszadik század elején csak meg kell érteni minden polgárnak, minden értelmes embernek, hogy a vallás és a hit se nemzeti, se politikai tendenciával nem bírhat. Hazánkban nincsen és nem is lehet nemzeti vallás. Hazánkban vannak r. kath., ev. ref. és zsidó felekezeti magyarok. Vagy magyar kath. ref. és zsidók. Minden felekezet odatörekedett, hogy a templomba is belevigye a magyar szót és az nagyrészt már sikerült is.

Egy az istenünk, egy amennyi Atyánk miért bántanók egymást?

Hazánk királyságának kilencszázéves fennállása csak szorosabban kapcsolja, fűzze egybe a honpolgárokat, hogy közös erővel, közös akarattal boldogítsák e hont.

Ugy legyen!

Kuthi Zsigmond.

A kínai háboru.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, aug. 21.

A szövetséges csapatok bevonultak Pekingbe. Ez ma már kétségbevonhatatlan tény. Ha a különféle táviratokban a részletekre vonatkozólag mutatkozik is egy-egy kis eltérés, magának a bevételnek megtörténtét a legilletékesebb tényezők, maguk az európai uralkodók igazolják, a kik lelkes, megleghangu táviratokban fejezik ki köszönetüket a derék csapatoknak, amelyek a hónapok óta legnagyobb és legveszedelmesebb kérdést — legalább ennyivel — a megoldáshoz közelebb juttatták.

Maga a bevétel azonban mégsem történhetett meg oly könnyen és oly simán, mint a hogy azt az első táviratok híradsága után hinni lehetett volna. Peking még ma is lángokban áll s a menny birodalma fővárosának utcáin a legborzalmasabb harc dúl. E harcoknak végeredménye felől sem lehetünk kétségben. A szövetséges csapatok győzni fognak itt is, a makacs ellentállás azonban, amelyet a kínaiak kifejtettek, azt bizonyítja, hogy Peking bevételével a kínai háborúnak még távolról sincs vége. Waldersee gróf, a „Keletázsia számára kirendelt főparancsnok” sokkal később érkezik ugyan oda, mintsem hogy ő tüzhette volna ki Peking falaira a német zászlót; de azért dolga lesz még elég, kivált ha egy katonai kormányzat létesítésének a terve tényleg valóra válik.

A kínai viszonyok jövőre, illetőleg legközelebbi alakulásaira nézve elsőrangú fontossággal bír az, hogy a császárné Pekingben van-e még. E városnak végleges bevétel után a felelősség kérdése nyomul előtérbe. A megoldásnak legjobb módja az volna, ha igaznak bizonyulna, hogy a császárné nem hagyta el Pekinget. Ha — más táviratok jelentése szerint — a császárral együtt Shansiba sikerült menekülnie, ez a hatalmak helyzetét Kinával szemben egy katonai, mint diplomáciai tekintetben rendkívül bonyodalmassá tenné és az elvállalt feladat első részének megoldása után, amely a szövetséges csapatoknak Pekingbe való bevonulásában és a követeknek megszabódításában állott, előállana a második rész, melynek megoldása talán még több nehézzel járna.

Mint a Newyork Heraldnak Pekingből jelentik, a követségi épületeket augusztus hó 13-án Sing herceg határozott szigorú parancsa ellenére ágyúzták. Az oroszok aug. 14-én hajnalban, a külső keleti kaput bevették, azonban a második belső kapu bevételére nem voltak elég erősek. A követekben levőknek reggel sejtelmők sem volt a küzdelmekről, csak déli 2 órakor lélegzetek fel megkönnyebbülten, midőn a követségi kapu közelében angol diadalkiáltásokat hallottak. Két óra tájban az angolok és amerikaiak, miután a kapu őrségét lemeszározták, behatoltak a városba. E távirat szerint a

előtte az életet, ismét feltámadhat? Feltámadhat benne, az ő kiegészített szívében? Mert most, ahogy arra a leányra gondol: ahogy mérlegeli magában ennek a sajátságos érzelmenek szívére gyakorolt hatását, úgy érzi, mintha a leányra való gondolkodása egy rég elfeledett dal édes melódiáját ébreszti fel szívében; mintha ismét első ifjuságát élné, amikor az első szerelem kerítette szívet hatalmába.

Leült egy sziklapadra s fejét kezébe hajva gondolkodott tovább. Felette fülemile csattogott a vén tölgy lombja között, arrább egy bokorból a nőstény szerelmes pityegése hallatszott. Bogarak zümmögése, darazsak dongása zúgott fülébe s az erdők énekes lakói versenyt csattogtak a lombok rejtelmes árnyai alatt. Alulról a völgyből szelid szellő ropogott feléje, magával hozván a rét virágainak illatárját s a napsugáros nyári levegőben ezerszínű pillangók röpködtek szeme előtt. Minden élt, dolgozott, működött körülötte és a természetnek e csodás munkája közben úgy érezte, hogy az ő szívében is megmozdult valami. Titkos vágyak, egy boldogabb élet sejtelmei tolokodtak agyára. Láttá magát új embernek, egy boldog családi életkörben, viruló szép feleség mellett, az emberi rendeltetés célja felé küzdve, törekedve...

Felállott és kitágult tüdővel szívta magába az életet. Szemeiben különös fény villant fel. Szokatlan erőtt érzett karjaiban s annak a gondolatnak hatása alatt, a mire most magát hirtelen elhatározta, szeretete volna magához ölelni az egész roppant világot. Szíve úgy dobogott, mintha ifjú szerelmes menne szíve választottjához találkozóra s mintha az az édes vágy, a mi lelkét meg-

szállta, mindjárt megvalósulna. Egy pillanatra gondolkodott még rajta, hogy mi következő lehet szándéka kivitelének, aztán leszámolva magában mindennel, a legközelebbi gyaloguton megindult a hegy lejtőjén a park mellett lévő tisztartói lakás felé.

A tisztartó kertjét árok választotta el a parktól. Könnyedén átugrott rajta, mintha husz éves ifju volna, aztán kissé rendbe szedvén magát, belépett a kert lugasába és közeledett a ház felé.

A lugas a ház közelében elterülő gyümölcsös felé vezetett. A mint az árnyékból ki akart lépni, kedves látvány lepte meg. Egy fiatal leányka ült egy padon, a kinek láttára olyan melegség futott át erein. A leányka egy letört akác gallyról leveleket tépegetett le, elárulván, hogy a sorssal akarja eldönteni azt a kérdést, a mi szívet foglalkoztatja. Ugy elmerült ebben, hogy észre sem vette, milyen figyelmes két szem lesi és hogy ebből a két szemből milyen meghatottság, milyen édes boldog érzelm sugárzik feléje. Belényessy kissé hátra húzódott a lugas bokrai mögé és feszült érdeklődéssel gyönyörködött a fiatal leányka idilli látványában.

Az pedig tépegette egymásután a leveleket. Az arezán látszott, hogy izgatja az a gondolat, hogy a sors talán nem fog kedvezni sejtelmeinek. És mikor az utolsó levelet leszakította, arezát előntötte az édes mosolygás, kezét szívére tette s a boldog meghatottságtól átszellemült arezonnal kiáltott fel:

— Igen, igen...

Komor felhő borult a Belényessy Andor lelkére. A szívében olyan szorongást

érezett, mintha valami édes álomból ébresztették volna fel a keserű valóra.

Még habozott, hogy megtegye e az utolsó lépést; hátha csalódott és talán félremagyarázta a leányka felkiáltását, mikor a távolból egy régi szép dalt daloló férfi lágy bariton hangja esendült meg a kert közelében.

A leányka összeresztent a dal hallatára hirtelen felugrott s gyanutlanul, mint a k eggyedül érzi magát, felkiáltott:

— Pista!... Pista!...

A kerítésnél a fiatal gazdasági gyakoronok alakja jelent meg, ki vidáman kiáltott a leányka felé:

— Jó reggelt, Mariska!...

Aztán belépett a kertbe, hogy üdvözölje az elébe menő piruló leánykát...

Belényessy Andor pár percig merően nézte a boldog ifju párt. Olyan kínos, olyan leverő fájdalom fogta el a lelkét, mintha egy boldogabb jövő hitébe vetett minden reményét elvesztette volna. Aztán elfordult és lassan, lopva, hogy senki észre ne vegye, visszaballagott a parkba. És a mint ment, mendegélt felfelé a hegy lejtőjén, olyan nehéznek, olyan fárasztónak tetszett ez az út, mintha ennek az egész nagy világnak minden terhét hordozná vállain. És észbe juttott: milyen furesa is ez az élet. Talán megtalálta volna azt a napot, mely az ő kiegészített lelkének derült, meleg fényt lett volna képes kölcsönözni és ime, most tovább kell bolyongnia az életben, egyedül, elhagyottan, mint valami céljavesztett, pályájáról a roppant semmisségbe kidobott meteoroknak a végételen, a nagy, rideg világűrben.

követségi palotákban levőknek 67 halottjuk és 120 sebesültjük volt az ostrom alatt. A legderekasabb munkát a japánok végezték a felső kapu mellett, melyet csak éjjeli 1 óra-
kor sikerült felrobbantaniok. Egy felszabadított követ állítása szerint az utolsó 11 nap alatt a követségi épületekre 2000 löveget lőttek. E távirat elindítása előtt a város már el volt foglalva.

SZINHÁZ.

Komjáthy nyilatkozata. Szintársulatlunk tagjai között felmerült távozásra vonatkozólag Komjáthy János igazgató a következő levelet intézte hozzánk:

Tekintetes Szerkesztőség!

Több tag eltávozására vonatkozó híreikre engedjek meg, hogy a következő felvilágosítással szolgáljak:

Szacsavay Sándor elment — nem tudom, miért — szó nélkül. Junius hó 19 én felvette előlegét, mely a jövő télen lett volna levonandó. Okot bizonyosan azóta talált. Vagy tán előnyösnek találja, hogy két, vagy több igazgatótól szedjen fel előleget.

Környei Béla nem ment el, itt működik Szigeten. Kérte szerződése felbontását, hogy nejevel egy helyre szerződhesse. Ha nem mentem fel, tudja a köteletségét, de mivel méltányos kérelmét óhajtanám teljesíteni, ma próbálkozik utódjaként Péchy László baritonista. A mikor tehát Környei eltávozása ténynyé válik, akkor már utódja ugyanezen színpadon tetszés mellett működik.

Rubos Árpád az alábbi levelet írta:

„Drága jó direktorom! Consummatum est! Vége! En önhöz Debreczenbe vissza nem mehetek! Mi vagyok?! Háládatlan talán? a ki a legjobb akaróját, egyedüli igaz emberét csapja be? Oh nem! Áldozat!! Kiszemelt áldozata egy bitang sorsnak, amely fokozatosan lerágott rólam az utolsó husdarabig mindent s mikor már nem volt neki mit rágni a csupa csontvázon, elrugta egyedüli jóakarója mellől, amellől az ember mellől, aki azt a feleslásnak indult testet-lelket az ő jószágos kezeivel legyezgette, czirógatta.“

Ha végigtekintek az életemen, hát bizony nincs abban egy fikarcnyi szép vagy jó sem. Egyedül állok a világban, a kinek nincs senkije, de senkije, se szülői, se rokona. Volt egy jóakarója — Ön! Az sincs többé!

Éreztem magamban egy erőt, mely sokszor majd szétpukkantotta a mellemet s nem tudtam a közepszerűsége felülemelkedni. A mi lettem, az is első sorban az ön érdeme!

Aztán örök bucsut akartam mondani a világnak, az sem sikerült. Rossz sorsom életben hagyott.

Aztán jött a szenvedések kálváriája egy rettenetes katasztrófával s azóta... semmi! Ezt a semmit úgy értem, hogy az elmúlt két esztendő rettenetességei kiöltek belőlem mindent, azóta úgy munkálkodás, mint minden más tekintetben nem az ész a mozgató erő bennem, hanem egy bizonyos állati ösztön.

Ez különben nyílt titok mindenki előtt. A ki engem két év előtt ismert, tudja, hogy ma csak rom vagyok. Összerokadtam!

Magyarország bármely orvosa vizsgáljon meg, azt konstatálja, a mit dr. Czákó és Palócz, hogy a legjobb uton vagyok a megőrülés felé.

Két hónap óta járom az országot a legképtelenebb ostobaságok között, zsemben, egy hűséges czimborával, a mely remélem nem hagy cserben, mint a párja most lesz két éve augusztus 21-én. Mi már összebarátkoztunk egymással, nagyon könnyű lesz szembe nézni. A mi még késlelteti, az a közöttünk levő megoldatlan kérdés. — En adósa vagyok summa summárum 420 frttal. Ezt szeretném lekivittolni, ha ugyan kibirom addig, mert még odalent sem tudnék pihenni, ha azt tudnám, hogy önt, az egyedüli

jóakarómat megkárosítottam. Most két éve könnyen ment, mert akkor nem tartoztam önnek egy krajczárral sem.

Két év alatt csak önnek közel 800 frt, mert már több mint 300 forintot leszolgáltam. Ugy-e, hogy a sors és nem az én könnyelműségem csinálta meg az örvényt számomra!

En Debreczenbe vissza nem mehetek, én ott egyszerűen lehetetlennek vagyok téve; erről különben azt hiszem informáltak s a bizottság megnyugvással veszi távozásomat; épügy a sajtó és a közönség. Hogy mik voltak az okok? Nem én! A körülmények! Tessék az én helyembe lenni, az én két évembe kényszeríteni a világ leg-erősebb, legszilárdabb jellemű emberét: az még rabolni is fog!

Nem akarok én jobb sorsot, vagy rendezettebb viszonyokat teremteni magamnak, — bárhová menjek is, mind az ön által eszközölt levonások teljesítettnek és megküldetnek! Mit remélhetek én még az élettől? Semmit!

Egyik lábam az örültek háza küszöbén, a másik a temető szélén!

Ha csak lehet, egy évet szeretnék kibírni a fenti okokból. Idegen környezetben talán lehetséges, otthon képtelenség. Gondolja csak meg édes, direktorom, mi-féle megalázásokat, mi-féle lelkifurdalásokat, mennyi keserűséget kellene nyelni! Az én beteg idegrendszerem összetörne alatta pár nap alatt.

Ott van mindjárt Sziget! Az a szerencsétlen vád, a mely velem szemben egyszerűen ostobaság — a plágium — odáig nőtte ki magát, hogy Szigetről komoly emberek informáltak a biztos kifutulásról.

Hiába kiáltom én a világnak, hogy; de emberek ez nem igaz, — az mondják: bizonyítsd be! Mivel? A kéziratot annak idején, mikor a vádat fejemhez vágták, Mile és Krampera felküldték a Budapesti Naplóhoz közlés végett; az nem közölte a távirati kérésre sem küldte vissza.

Tehát nincs! Másikat irjak? Versben? Az nem lesz azonos az elsővel! — Már most az ember neve csak öngyilkosságok meg plágiumok révén kerüljön az újságba, meg az emberek szájába, erre egy normális idegrendszer sincs berendezve nem egy rozszant!

Hát még Debreczen! Ott teljesen tönkre vagyok menve. Kvázi, irtóznak az emberek tőlem. Tavaly még csak elburkolt alakban itt-ott mutatkozott, de én éreztem, ma már nyílt dolog!

Elszerződtem Aradra rendezőnek, mert színészszelet el vannak látva. Fizetésem ott is 140 frt, mint önnél s a lehozásokat épügy teljesítik önnel szemben, mintha otthon volnék.

Természetesen ez mind csak föltevés, mert minden direktor uron áll. En a vádlott vagyok, ön a bíró. Határozzon szive szerint. Ha ön bepöröl, nemcsak ha bepöröl, h a meg nem bocsát, Isten engem úgy segítsen, főbe lövöm magam.

Mondja meg, édes jó direktorom, ön, a ki soha senkinek se akart rosszat, be tudja-e vérezni a kezét egy szerencsétlen ember vérével? Ha tudja, tegye meg!

En hűséges, kötelességtudó tagja voltam 5 évig, s lennék akár itéletnapig, ha bírnék, de nem bírok!

Kárt az én távozással nem szenved, mert mint meggyőződhetik, Debreczenben örülni fognak távozásom felett; anyagilag sem károsítom meg önt, se másokat; erről Leszkay gondoskodni fog!

Kedves direktorom! Határozzon! A mit a szive sugall, azt tegye; zuzzen össze egy rozoga életet, vagy próbálja lábra állítani!

Isten vele! Bármit tegyen is, én önt utolsó sóhajomban is csak áldani fogom!

Ó nagyságának kezeit csókolva, vagyok szerencsétlen híve: Rubos Árpád.“

Ez a levél, melyből világosan látszik, hogy Rubos Árpádnak szerződést bontani

semmi oka. A tanács mindenestre visszarendeli Debreczenbe.

Sajnálom, hogy ezeket el kellett mondanom, mert én restelem egynémely urak viselkedését, de elmondom, mert a valóság megtudásához Debreczen város közönségének és önöknek joga van.

Máramaros-Sziget, 1900. aug. 20.

Kiváló tisztelettel

Komjáthy János.

Medve Miklós eltűnése.

Debreczen, aug. 22.

Egyik reggeli laptársunk egy fővárosi lap közleményét reprodukálja, mely Medve Miklós eltűnésével foglalkozik.

Érre vonatkozólag egyik munkatársunk — ki az ügyről a legilletékesebb helyről nyerte információit — a következőket írja:

Mint ösmeretes, Medve Miklós mintegy két hóval ezelőtt, mivel szülei elleneztek, hogy a debreczeni szintársulat egyik nőtagját feleségül vehesse, főbe lőtte magát. A fiatal ember sebébe nem halt bele, felgyógyult. A fiu szüleinek az volt a terve, hogy fiukat külföldre küldik s ott egy hidegvizgyógyintézetben helyezik el. A fiu ezt megsejtette s a mult pénteken egy hete megszökött a szülei háztól.

Medve Miklós ügyvédjéhez, egyik debreczeni ügyvéd testvérbátyjához menekült s ott is tartózkodott.

A fiu szülei nem tudták, hol van fiuk. A fiu apja, bátyja megjelentek a színésznő lakásán s mindent elkövettek, hogy a leányt vallomásra bírják, hogy árulja el a fiu tartózkodási helyét, melyről a leánynak, kiről a fiu nem mondott le, biztos tudomása volt. A leány nem árulta el. Másnap Niedermann dr. egyetemi tanár jelent meg a színésznő lakásán a czélből, hogy a fiunak elmebeli állapotát, ha netalán ott tartózkodnék, megvizsgálja. A leány kijelentette, hogy a fiu nem tartózkodik lakásán. Medve Kálmán, az apa, ekkor a rendőrséghez fordult. Detektivek keresték a fiut, de nem találták. A leányt lakása előtt állandóan, éjjel-nappal, hat detektív őrizte s ha az utcára lépett, két detektív nyomában volt. A leány délutánokint találkozott Medve Miklóssal az ügyvéd lakásán. A detektivek nem tudták miért jár oly gyakran az ügyvédhez. Pénteken, e hó 17 én d. u. a leány ismét meglátogatta; este 7 órakor az ügyvéd hazakisérte a színésznőt. Természetesen, a detektív nyomában volt s ekkor már tudta, hogy Medve Miklós az ügyvéd lakásán rejtőzködik.

Aznap éjjel 1 órakor Medve Kálmán hat detektívvel, egy rendőrtisztviselővel megjelent az ügyvéd lakásán. Az ügyvéd még nem volt otthon. A detektivek ekkor betörték az ajtót s behatoltak a lakásba. Egyik belső szobában az ágyban feküdt Medve Miklós.

Természetesen, a meglepett fiatal embert eltávolították, hazavitték szüleinek lakására.

Medve Miklós a leghatározottabban kijelentette, hogy ő épelméjű s nem hajlandó semmiféle gyógyintézetbe menni s a leányról sem mond le, mert most még jobban szereti, mint ezelőtt.

Az ügyvéd hazaérkezve, a történetekről értesült. Másnap feljelentést tett az ügyészségnél Medve Kálmán ellen magánlak megsértése — s a rendőrség ellen pedig hivatalos hatalommal való visszaélés címén s az ügyet egyik képviselő révén — ki már

vállalkozott is — interpelláció tárgyává is fogja tenni a képviselőházban.

A színésznő szombaton hagyta el a fővárost, a társulathoz utazott Máramaros-Szigetire.

HIREK.

— **Kinevezés.** Cs. Nagy Bálint debreczeni 3 honvéd gyalogezredbeli I. osztályu számvívó altisztet az igazságügyminiszter Pécskára a kir. járásbíróshoz irnokká nevezte ki.

— **A mi dicsőséges dalegyletünk.** A debreczeni dalos-egylet husz évvel ezelőtt a Kolozsvárott tartott országos dalos versenyen az első díjat nyerte el. Ennek emlékeztére még fényes diadaluk napján elhatározták, hogy tíz évenként összejönnek megünneplendő azon nap évfordulóját, melyen dicsőséget hoztak Debreczennek és zászlójuknak. A második tízéves találkozás és összejövetel Szent István napján volt az Angol-Királynő-szálló fehér termében, melyen hölgyek és urak nagy számban jelentek meg. Szébbnél-szebb felkészíteteket hallottunk a lakomán, melyekben a debreczeni dalos-egylet s annak vezetőit éltették. A dalos-egylet az est folyamán remek dalokat énekelt s a mi Rácz Károlyunk egész lelkét beleöntötte hegedűjébe. Az ünneplő közönség, megemlékezve a kincses Kolozsvár falai közt töltött szép napokra, üdvözlő sürgönyt küldött ez alkalomból Kolozsvár sz. kir. város polgármesteréhez és az ottani dalos-egyletnek. Vacsora után táncz volt s a társaság a legkedélyesebb hangulatban maradt együtt a hajnali órákig. Hauer Bertalannak, az Angol Királynő szálló figyelmes tulajdonosának pompás konyhája és kitűnő borai dicséretet érdemelnek.

— **A braganzai herceg affaireje.** A Pesti Hirlapból vesszük át a következő hírt: Nagyvárad katonai köreiben olyan szenzációs affaireről suttognak, a melyről már állítólag magának Ő Felségének is tudomása van. A nagyváradi katonák Belényes környékén tartják hadosztálygyakorlataikat; ezeken a 37. sz. gyalogezred együtt manőverez a 7. sz. Vilmos huszárok regimentjével. A minap Magyar-Csékén táborozott a katonaság. A tisztikar a gyakorlatok végeztével a nagyvendéglőben gyűlt egybe vacsorára, ott ült az asztalnál Aulich ezredes, a nagyváradi 37. gyalogezred s az ottani helyőrség parancsnoka is. Estebéd után vidám poharzász folyt, miközben Ferencz József braganzai herceg, a Vilmos-huszárok hadnagya lépett a vendéglőbe, sapkával a fején és kard nélkül. Közölnézett az ivóban, hol a huszártiszteket kereste s már távozni készült, mikor Aulich ezredes hangosan megszólította:

— Királyi fenség, ön tiszt s így jól tudhatja, hogy ha oldalfegyver nélkül jelenik meg főlebbvalója előtt, a sapkát nem szabad a fején tartania.

A herceg elsápadt s visszafordulva az ajtóból, Aulich ezredes elé állott s feszesen tiszteltgett:

— Tudomásul veszem, ezredes ur!

Azzal sarkon fordult s eltávozott. Pár perc múlva két huszártiszt provokálta Aulich ezredest, aki egyszerűen megtagadta az elégtételadást azzal a megokolással, hogy mint főlebbvalója, szolgálati dologban figyelmeztette a herceget. Aulich ezredes az esetről rögtön jelentést küldött a 7-dik hadtest parancsnokságának s mint rebesgetik, a herceg egyenesen Ő Felségének tett jelentést Ischlbe. A nagyváradiak most kíváncsian várják Ő Felsége, a legfőbb hadur

és köztudomás szerint szigorú katona döntését az érdekes ügyben. Ez a döntés azonban előreláthatólag Aulich ezredes javára fog kiütni.

— **A községi iskolaszék** tegnapi ülésén terjesztette be jelentését Ronesik Lajos városi tanácsnok az ohati községi iskola záróvizsgájáról s az iskolai év eredményéről. Az eredmény jeles. Az első osztályban 101, a másodikban 116 gyermek tanult. A tanítók buzgólkodását kiemeli s érte köszönetet szavaz nekik. Majd arra kérte a községi iskolaszéket, hogy a városnak, mint fentartó testületnek és a Fried testvéreknek, a miért a jobb tanulók megjutalmazására ajándékoszeget adtak, köszönet szavaztassék. A bizottság elfogadta a javaslatot s az adakozóknak köszönetet szavazott.

— **A női kereskedelmi tantolyamra** — amíg a korlátozott létszám (30) betelik — az 1900—1901. tanévre f. é. szeptember hó 3-ig iratkozhatnak be a növendékek polgári vagy felsőbb leányiskola IV. osztályáról, vagy a felső népiskola elvégzéséről szóló bizonyítványuk megkeresztlevelük (születési bizonyítvány) alapján. Kinek jelzett iskolai bizonyítványa nincsen, csakis a magyar fogalmazás, számtan és földrajzból sikeresen teendő írás- és szóbeli fölvételi vizsgálat alapján vehető föl. E fölvételi vizsgálatot szept. 1-én tartják meg. — Érdeklődőknek közelebbi tájékoztatást nyújt naponta d. e. 11—12 órában a Kereskedelmi Akadémia igazgatója.

— **Kerttulajdonosok gyűlése.** A Debreczenhez közel fekvő „Martinka“ szőlőskert birtokosai vasárnap délután Török Gábor erdőmester, martinkai birtokos elnöklelte alatt közgyűlést tartottak. A közgyűlésben elhatározták, hogy hegyközséggé alakulnak. Az elnök által készített alapszabályt elfogadták és azt a napokban terjesztik fel illetékes helyre jóváhagyás végett.

— **Az ohati iskolák és a debreczeni ev. ref. egyház.** Gyűlést tartott tegnap a városházán a községi iskolaszék, melynek két főtárgya volt: özv. Oross Jánosné, szül. Barcza Borbála, újabban választott kisdéd-óvónő fölesketése és az ohati községi két népiskola vizsgájáról való jelentéstétel meghallgatása. Egy harmadik fontos ügy, a tagok kellő számának hiányában, nem kerülhetett tárgyalásra. A jelzett jelentésnek egy pontja, a mely szerint a debreczeni ev. ref. egyház az idén sem képviseltette magát az ohati vizsgákon, holott arra tavaly is, az idén is meghívott, míg az ohat plébános időt talált arra, hogy két tanítóval együtt megjelenjen ottan, igen kellemetlen feltűnést keltett az iskolaszéknek legalább református tagjainál. Hát mire jó az a sok presbyter, ha ilyen kiküldetésre sem vállalkozik közülök egy sem? Vajjon mi, Debreczen, vagyunk még mindig az a híres „kálvinista Róma?“

— **Alapkötetel.** Hajdu-Dorogon az ev. ref. egyház e hó 20-án tartotta épülő temploma alapköve letételének ünnepét. Az ünnepély déli 11 órakor vette kezdetét a különböző vallásfelekezetek lelkészei, a községi előjáróság, tüzoltóság és a város minden rangú és rendű közönsége jelenlétében. A XC-ik zsoltár elhangzása után Fodor Benjamin dorogi lelkész mondott imát, kérve a megkezdett nagy munkára áldást és segédelmet Istentől. E szép és szívből fakadó ima után a CXXXV-ik zsoltár eléneklése s ezt a szép és magasztos ünnepélyt jelenlétével emelni kívánó alsószabolcs-hajduvidéki esperes és egyházkerületi főjegyző Zsigmond Sándor magas szárnyalásu, szépségével mindenkit elragadó beszéde követte, a melyben arra hívta fel a hitközség tagjait, hogy legyenek az épülő templomnak hithű ségben élő kövei. E szép beszéd után felolvasta rövid bevezetéssel dr. Loógh Béla főgondnok az alapköve zárt emlékiratot. Az első követ Zsigmond Sándor esperes tette le

az örökkévaló Isten nevében, azután jöttek az ottani lelkész, főgondnok, előjáróság és sokan, kik maguknak emléket kívántak szerezni. Az ünnepélyt berekesztette a főgondnok által adott díszebéd.

— **Köszönetnyilvánítás.** A Debreczeni Nyomdász Szakegyesület által f. évi aug. 19-én rendezett Gutenberg-ünnepélyen elért fényes erkölcsi siker előmozdítóinak, nevezetesen: A Debreczeni Munkás Dalegyletnek, dr. Benedek János ügyvéd urnak, Bacsonyi Erzsike k. a.-nak, Schwarz József hegedűművész urnak, Szabó Ida, Erdélyi Erzsike k. a.-nak, valamint Brinke Gábor, Takács Sándor, Péntek Lajos, Végh János és Botos Sándor urnaknak szíves közreműködésükért legmélyebb köszönetünket és hálánkat nyilvánítjuk.

Debreczen, 1900. aug. 22.

A rendező bizottság.

— **Csendőrök, mint mentők.** Felsőbb parancs következtében a m. kir. csendőrség legénységét kioktatják, hogy szerencsétlenség esetén, mint mentők is szerepelhessenek. Az oktatás kiterjed arra, hogy miképpen kell szerencsétlenségnél az első segélyt nyújtani. Megtanulják a sérültek ápolását, a sebek bekötési módját. Ezzel a csendőrség ügyköre is már bővül egygyel a nép javára.

— **Betegség elől a halálba.** Hajdu-Dorogon tegnap este 9 órakor Siktár Gergelyné saját ulvarán a katba ugrott. Tettét azonnal megbánta, mert segélyért kiáltott, mi nem is késott és a lebocsájtott létrán maga jött fel. Szabadulni akart végtelen terhes betegségétől és azért akart az élettől megválni. Az esés következtében az amugy is beteg test reggelre kiszervelett.

— **Zichy Mihály festmény Szegeden.** Szegeden képtárlatot rendez az ősszel az odaváló képzőművészeti egyesület, mely a többi közt Zichy Mihálytól is kiállít két képet. A mester fia, Zichy Miklós most tudatta az egyesület elnökségével, hogy edesatyja két festményével vesz részt a szegedi őszi tárlaton és pedig „Az autodafé“ és „A bor hatalma“ címűekkel. Nagy szerénységgel megjegyzi a levél, hogy a mesternek volna még több nagyobb kiállítani való képe is, mint „A háboru borzalmai“ (hármis nagy vászon), a „Szirének“ stb., de nem tartja észszerűnek ezek kiállítását, meg aztán nem is akarja a helyet elfoglalni több képpel más érdemes festmények elől.

— **Vakmerő szökés.** Kereagról szállított Debreczen felé két foglyot a vonat. A két embert egy rendőr kísérte, aki hűségesen felügyelt rájuk. És mégis megtette egyik fogoly a vakmerő kísérletet, hogy a szoboszlói erdő mellett leugrott a vonatról, anélkül, hogy valami baja esett volna. Ezt is tünt szerencsésen. A rendőrség nyomozza az elszökött foglyot.

— **Felvétel a főreáliskolába.** A debreczeni állami főreáliskolában a beírások szeptember hó 1., 2. és 3-ik napjain délelőtt 8—12 óráig tartatnak meg. A beírásnál bemutatandó: 1. keresztlevél vagy anyakönyvi kivonat, 2. az előző évi bizonyítvány, 3. újraelöltési bizonyítvány. A beírási díj 9 korona 70 fillér. Az egész évi tandíj 43 korona. Az izraeliták még évi 8 korona vallás tandíjat is fizetnek. A rendkívüli tantárgyakért fizetendő: Gyorsírásért és francia társalgásért évi 12 korona, az énekért évi 4 korona. A tandíjak félévenként előre fizetendők. Az állami 48 korona tandíj negyedévenként is lefizethető. A javító vizsgálatok augusztus hó 29., 30. és 31-én fognak megtartatni. Azon tanulók, kik javító vizsgálatot folytattak, jelentkezzenek aug. 29-én d. e. az igazgatói irodában. Debreczen, 1900 aug. 22. Az igazgatóság.

— **Szerencsétlenül járt taligás.** Bot Ferencz taligást súlyos szerencsétlenség érte. A Nagyerdőről szállított egy hordó vizet s maga akarta azt leeresztetni a Kereskedelmi

Akadémia pinczéjébe. De ereje csekély volt a súlyos hordó feltartásához és az a lábán keresztül legördült a pinczébe. Az összeroncsolt lábú munkást kórházba szállították.

— **Ébredés után.** Mendelovics Márton pinczérnek jó kedve kerekedett egyik mulatóhelyen, míg a beszédet italtól végtére is elnyomta az álom. Mikor nagy későre felébredett, a szálló személyzete tíz korona szálláspénzt követelt rajta. Mendelovics soknak találta e követelést és nem akart fizetni. Erre a személyzet nekiesett és kegyetlenül elverte. A sérült Mendelovicsnak kórházba kellett mennie a nagy mulatság után.

— **Angelotti mulatója.** Tegnap ismét új tagok érkeztek az orfeumba: Oben—iben felülmulhatatlan spiritisztának bizonyult, ki már több uralkodóház előtt produkálta magát és gondolatolvasásával direkt bámulatba ejtette a közönséget; mint hasbeszélő mulattató volt Wily ur, nagy sikert ért el az Ottlesy tánczosport — 5 csinos leány — szépen énekelnek és kitünően tánczolnak, zajos tapsot és nagy tetszést arattak épen úgy, mint annak idején a kedvelt Tartakoff csoport. A közönség meglehetősen hagyta el az orfeumot. Ezeket az új művészeket a közönségnek melegen ajánljuk! Hétfőn, 27-én lesz Angelotti igazgatóné jutalomjátéka.

— **Új óvoda.** A községi iskolaszék tegnap Roncsik Lajos tanácsnok elnöklété alatt tartotta meg ülését, amelyen a timár-utcai városi új óvodához megválasztott óvónő: **Orosz Jánosné** tette le a hivatalos esküt. A községi iskolaszék ezután kimondta, hogy a timár-utcai új óvoda szeptember elsején megnyílik.

— **A Gutenberg-ünnepélyen felülfizettek a következők:** Hoffmann Sándor ur 6, N. N., Nikházy Dániel, Bádon Mihály, Urbanovics Miksa urak 4—4, Varga Lajos ur 3, Donogán István, Komáromi József, Kurucz Béla, Szabó Ferencz (H.-Böszörmény), Erdélyi Ferencz, Schaff János urak 2—2, Pálfalvy Károly, Béressy Mihály urak 1—1 koronát; fogadják a fentnevezettek hálás köszönetünket. Debreczen, 1900 augusztus 22-én. A rendező-bizottság.

— **Esküvő.** Haendel Vilmos dr. debreczeni ev. ref. jogakadémiai tanár tegnap, augusztus 21-én tartotta meg esküvőjét Schöner Mariskával Budapesten.

— **Ahol nem unatkoznak.** Érdekes látványt nyújt a figyelőnek az a népvándorlás, mely az EMKE-kávéházban a megnyitás napjától végbe megy. Az a valóban gyönyörű helyiség — ismerve Kiss Adolf népszerűségét — csakugyan kicsinek bizonyult. Az EMKE-kávéházat ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

— **A miskolci III. országos sörárpa vásárra** a bejelentések már folyamatban vannak, s az árpa iránt mutatkozó kereslet arra enged következtetni, hogy az árpákért az idei vásáron a termelők jó árakat fognak kapni, miért is a vásárt a gazdaközönség figyelmébe ajánlom. Bejelentési határidő aug. 26-ika, mely időre 5 kg. minta küldendő a vásárbizottsághoz Miskolcra. Minden egyéb felvilágosítással készséggel szolgál a Borsodmegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatala, Miskolc (vármegyeház).

— **Elfogott család.** Boldog vőlegénye volt Szarvas Gergely nevű fiatal ember Balogh Mariskának, kivel Érmihályfalván ismerkedett meg. Lehet, hogy a leány nem is tudta, hogy vőlegénye egyike a furfangos csalóknak, pedig Szarvas urnak sok ügye volt a rováson. Vámos a Péresen például Engel és Löwy kereskedőket csapta be, eladván nekik nagyobb gabonamennyiséget, holott egy szem sem volt neki. Mikor aztán a pénzt felvette, első dolga volt továbbállni. A család aztán menyasszonyával Debreczenbe jött, de itt egyik kávéházban felismerte a

rászedettek egyike s a rendőrséggel elfogatta. A szép menyasszony bánatos érzésekkel utazott vissza Érmihályfalvára.

— **Mit csinálnak az illavai fegyházban.** Érdekes hete volt most az illavai fegyházban, esupa „nagy” alakokról szól a krónika. Hozster Fülöp, a ki a nyolcvanas évek elején lelte Várpalotán a Gold család kilencz tagját, a napokban szabadult ki. Még emlékeztünkben van az a vakmerő gyilkosság, melyet Budapesten a Mester-utczában követtek el öt évvel ezelőtt. — Ugyanis Velkovics bácskai szerb disznókereskedőt négy ember kirabolta s azután agyonlőtték. A tettesek, Kovács volt iskola-szolga és három csavargó, életfogytig tartó fegyházra voltak ítélve, tüdőbajban egymásután haltak el az illavai börtönben. Egy Szily nevű rab szalmazsákjából font kötelet s arra akasztotta fel magát. Valamikor postatiszt volt, sikkasztott, s hogy a pénzt fedezze, meggyilkolt egy zálogház-tulajdonost. A napokban tudta meg, hogy felesége férjhez megy s emiatti bánatában lett öngyilkos. Hallottja is van a fegyháznak: Fuchs Mátyás, a ki 1897-ben Hegyivel meggyilkolta és kirabolta a Gellérthegyen a siketnőma Appelt.

— **Mirdetmény.** Az osztrák postaigazgatás már ismételtelen felszótalt a Magyarországból Ausztriába elégtelenül bérmentesítve feladott levelezőlapok nagyszáma miatt. Ujabbán eszközölt feljegyzések szerint egyedül a bécsi központi levélkézbesítő hivatalhoz hat hét leforgása alatt 35.260 elégtelenül bérmentesített levelezőlap érkezett Magyarországból. Ezen hibás bérmentesítés azon körülménynek tulajdonítható, hogy a közönség a folyó év január hó 1-ével életbelépett tarifális változásokat még most sem veszi figyelembe s Ausztriába szóló levelezőlapjait még most is 5 fillér helyett 4 fillérrel bérmentesíti. A közönség tájékoztatására ez alkalmából ismételtelen közöljük, hogy a külföldre szóló egyszerű levél díja 25 fillér, a levelezőlap díja 10 fillér; Ausztria, Bosznia-Hercegovina, Németország, Szerbia és Montenegróval való forgalomban pedig a levél díja 10 fillér, a levelezőlap díja 5 fillér.

x **A ki olesón akar venni bőrből pénz, szivar- és dohánytárczát, sakk, dominó, sétat, valódi ezüst és ébenfából dohányzó készleteket, esernyőt önműködő zárral, valamint mindennemű dohányzó eszközöket, — tájtékpipák, szipkák, száraz rendkívül nagy választékban kaphatók Schwartz Dániel dohányzó-eszköz különlegességi üzletében a Bika alatt.**

Képes levelező-lapok legújabb és legnagyobb választékban csak a Csokonai-papirkereskedésben kaphatók.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

Feltűnő öngyilkosság.

Budapest, aug. 22. Beck Béla, Beck Miklósnak, a Leszámitoló- és Pénzváltó Bank elnökigazgatójának fia Székesfehérváron agyonlőtte magát s rögtön meghalt.

Budapest, aug. 22. Beck Béla öngyilkosságának az az oka, hogy a múlt héten Marienbadban biziklizés közben elütött egy kis fiút, kinek az apja inzultálta, mit Beck is viszonzott, azonban nem provokálta rendes időben az inzultáló kereskedőt és az erre hivatkozva, megtagadta az elégtételadást.

A berlini nagykövet utja.

Bécs, augusztus 22. Szögyényi berlini nagykövet ma ideérkezett.

Rablógyilkosság.

Budapest, aug. 22. Schwarcz Mór bérlőhöz, ki az Anyos nevű pusztán lakott, István király napján négy álarozos rabló tört be s pénzt követeltek tőle. Schwarcz nem akart pénzt adni, mire a rablók agyonlőtték és azután pénzt is elvették. A bérlő felesége fellármázta a családsejéget, mire a rablók elmenekültek.

A délafrikai háború.

Pretória, aug. 22. Paget tábornok harcra elegyedett Dewett és Delarey bur tábornokok egyesült csapatával. A harc eredménye még nem tudható.

KÖZGAZDASÁG.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzője.

Debreczen, augusztus 22.

Piaczi árak 50 kgr.-ként koronákban:

Buza	uj. veres minőség	77	6.65 — 6.85
"	"	78	6.80 — 6.95
"	"	79	6.90 — 7.05
"	"	80	7.00 — 7.10
"	sárga	78	6.70 — 6.85
"	"	79	6.85 — 7.00
"	"	80	6.95 — 7.05
Rozs	uj	71/72	6.00 — 6.05
"	"	72/74	6.05 — 6.10
Árpa	"	"	6.00 — 5.50
"	(jobb)	"	6.10 — 6.30
Zab	"	"	5.00 — 5.10
Tengeri	"	"	6.10 — 6.20

Nagy ok az öröme.

— Pozsonyi tudósítónktól. —

Az öröm ragadás és így boldog vagyok, hogy néhány minden öröm nélkül való örömről tehetek tanúságot. Mindaz, a mit elmondok, komoly valóság, mindegyik esetet lelkiismeretesen ellenőriztem. Maga az elmondandó dolog általános érdekű, mert az egészségről szól, ami pedig mindnyájunkra igen fontos. Századunkban igen sokan szenvednek általános gyengeségtől, a mi mutatja, hogy a vér kimerült. Vérszegénység, sárgaság, idegbetegségek, reuma, eredménye a vér ereje elvesztésének s azok, a kiknek az a sorsuk, hogy e betegségekkel megküzdjenek, jól teszik, ha vérüknek megerősödéséről gondoskodnak. Mit kell tenni, hogy eredményt érjenek el. Az eszköz elég egyszerű. A Pink-pilulát kell alkalmazni, melynek nagy a híre és a mely biztosítja a vér megerősödését. A nagymennyiségű írásbeli bizonyítvány mutatja, hogy Magyarországon szükségtelen a Pink-pilulát dicserni. Felsorolunk néhány a Pink-pilula által meggyógyult fontos személyiséget. S vannak olyanok, kik az erősödés útján vannak s látva a javulást, bizalommal folytatják a Pink-pilula használatát.

— Örömmel tudatom önnel — írja Reichel H. ur Alibunárból, hogy a Pink-pilula nagyon jó volt nekem arra, hogy beteljesülnek mind a hozzá fűzött remények.

Másrésről Kolbenhayer Vilma tanítónő, Gyón, L. P. Alsó-Dabasról kijelenti, hogy a Pink-pilula reá kitünően hatott.

Kornett György ur földbirtokos, Új-Arad községében, Német-Szt-Péteren, szintén megerősíti, hogy a Pink-pilula egészségét helyreállította.

Végre Pauer István ur Pozsonyból írja, hogy jóllehet már egészséges, még folytatja a Pink-pilula használatát s még hat dobozt kér.

Mindezek a bizonyítékok az aggodalom legyőzésére szolgálnak s buzdítói mindazoknak, kiknek vére gyenge s kiket ezáltal betegség támadott meg. Ezek után haladéknélkül fogják alkalmazni a Pink-pilulákat.

A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszerertárban. Egy doboz ára 3 Korona 50 fillér és hat doboz 18 Korona. Magyarországi főraktár **Török József** gyógyszerertárban, Budapesti Király-utca 12.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Czukor helyett arzénikum.** Aarhusban, Dániában egy szakácsné végzetes tévedése öt ember halálát okozta. Ugy történt, hogy Bachén dán földbirtokos több barátját meghívta ebédre, akikkel vígan mulatott. Alig keltek fel azonban az asztaltól, mindnyájan nagyon rosszul lettek s heves fájdalomról kezdtek panaszkodni. Gyorsan orvost hívtak, de nem sikerült a betegek fájdalmát enyhíteni. Allapotuk folyton rosszabbodott s már másnap a földbirtokos, mostoha anyja, felesége, leánya és testvére meghalt. A vendégek közül is többen olyan rosszul vannak, hogy alig gyógyulnak föl. kétségtelennek látszott, hogy mérgezés okozta a veszedelmet, de kezdetben nem tudták megállapítani, hogy melyik étel volt megmérgező. Az orvosok kezdetben azt gondolták, hogy talán romlott hústól betegedtek meg a vendégek, de a vizsgálat semmit sem tudott kideríteni. Csak később derült ki, hogy a szakácsné tévedésből czukor helyett arzénikumot tett a puddingba. Az éléskamrában volt arzénikum a patkányok elpusztítására s a szakácsné összetévesztette a czukorral.

* **Az angol főbíró.** Lord Russel of Kilowen a napokban hirtelen meghalt. Ő volt az a kitűnő jogász, akit az irek bizalma az egyesült királyság bírói karának első emberévé tett. Russel lord tapintatos komolyságát mindig egy jó adag humorral párosította, úgy, hogy az általa vezetett tárgyalásokon sikerült közbeszólásai folytán élénk derűség uralkodott. Most is, alig néhány hét előtt, egy esküdtzéki tárgyalást vezetett és egy esküdt sűrűsége kérte, hogy mentse föl kötelessége alól. Lord Russel asztala elé hívatta az esküdtet és megkérdezte kérésének okát. Az esküdt füle mellé tartotta a kezét és kinyilatkoztatta, hogy süket és a tanuk vallomásából nem ért egy szót sem. Ekkor, a leghalkabban suttogva, így szólt lord Russel:

— Tehát menjen!...

A süket egy pillanatra elfelejtette süketiségét és az összes jelenlevők hahotája közepette el akarta hagyni a termet, de lord Russel odaszólt neki:

— Ohó, menjen csak a helyére és teljesítse kötelességét!

RÖPPENTYÜK.

Oh, miért is...

Oh, miért is láttalak meg,
Mért is állam veled szóba;
S mért fogadtad, hogy hű leszel
Hozzám úgy bajba', mint jóba'...

Mért is hittem szavaidnak
Jobban, mint a szentírásnak:
Nem gondoltam, hogy miattad
Leszek gunyja a világnak!

Nem hiszek már szavaidnak,
Bár ne hittem volna régen,
Legalább most elmondhatnám:
Tul vagyok az — érettségen!

Baka Elek.

* **Cselédek közt.** Terka: Mondd csak, Zsuzsi, miként vagy megelégedve új asszonyoddal.

Zsuzsi: Erről még nem szólhatok, mert még nem volt alkalmam, hogy megpróbáljam ruhatárát; de az sehogya sem tetszik, hogy magajár a piacra.

* **A társasághól.** Egy uri hölgy huszonötödik születésnapját ünnepelte épen ismerősei körében. Egyszer a társalgás kissé szünetelt, a nő gondolatokba merült és utóbb önkénytelenül mondá:

— Milyen gyorsan mulik az idő! Tegnap mult harmincz éve, hogy szegény anyám meghalt...

* **Kivágta magát.** XIV. Lajos egy udvari ünnepélyen egyik kedvelt tábornokát, ki vitézsége

mellett párbajairól és rengeteg adósságairól is híres volt, így szólitotta meg:

— Tábornok ur! Ön okozza seregem tisztjei közül a legtöbb bajt nekem!

— De Felséged ellenségeinek is! — felelte a tábornok.

* **Törvényes következmény.** Meghívót kapott valami fejbeverési ügyben Czigány-Kovács János, foglalkozására nézve lóitató, a ki azonban a saját szomját is sűrűn szokta oltogatni. Elhozta magával katonasorban levő fiát is.

— Hát ezzel a legénynyel mit akar bizonyítani? Mi nem hívtuk meg.

A vádlott kezébe fogja az idézést.

— Dehogya is nem tetszett megidézni, — mondja ravaszul. — Tudok talán én is olvasni. A meghívóban az áll, hogy „törvényes következményeimmel” jelenjek meg. No hát megjelentem, édes fiam ő, így hát ő az én törvényes következményem.

REGÉNY.

A „Világ Szive”.

— Regény 2 kötetben. —

Angolból fordította: **Krampera János.**

(Folytatás.)

71.

III. FEJEZET.

Hogyan fogadták Zibalbayt.

Darab ideig észrevétlenül állottunk az ajtó boltozatának árnyékában s bámultuk ezt az idegenszerű és gyönyörködtető látványt. Zibalbay már-már indulófélben volt a trónszék felé, midőn Tikal mintegy jeladás gyanánt, felemelte kormánypálcáját, mire a nők egyszerre felhagytak a tánczszal és énekléssel.

Meglátván, hogy a kormánypálcza felemelkedik, Zibalbay megállott, visszahuzódott az árnyékba s intett nekünk, hogy mi is hasonlóképen cselekedjünk. Tikal pedig zengetes mély hangon, mely az egész termet betöltötte, beszélni kezdett:

— Tanácsurai és zászlócai a Szivnek, — szólt — és ti főrangú urnők, asszonyai és lányai a főnemességnek, hallgassatok meg engeru! Csak tegnap történt, a mint tudjátok, hogy atyámnak helyébe, hatalmuk örökébe léptem s a ti kivánságotok és akaratotok szerint a Sziv népe egyedüli urának és kormányzójának kiáltattam ki. Most pedig, ime! meghívatalak titeket esküvőmre, hogy emeljétek a lakodalmi ünnepek díszét, és megosszátok örömeimet, mert tudjátok meg mindannyian, hogy a mai napon feleségül vettem Nahuát, a gyönyörűségest, Nattai főurnak, a illagjósok főnökének, a szentség örének s a Szivrend tanácsa előlölőjének leányát. — Itt, a ti jelenlététekben első és törvényes feleségemünyilatkoztatom őt ki, megosztom vele hatalmamot s történjék bármi is, nem fogja őt az én trónomtól és ágyamtól elszakítani. Üdvözléjétek őt!

Azzal megfordult s megcsókolta az oldalán álló asszonyt, mondván:

— Üdvözöllek téged, urnője a Szivnek, a kit tetszett az isteneknek, hogy felemeljenek és megáldjanak. Adjon neked az ég, utódokat, utódaiddban boldogságot és hatalmat sok számos éven át!

Erre az egész társaság meghajtotta magát az örömtől és büszkeségtől piruló Nahua előtt s egy szivvel-lélekkel ismételte:

— Üdvözlégy urnője a Szivnek, a kit tetszett az isteneknek, hogy felemeljenek és megáldjanak. Adjon neked az ég utódokat, utódaiddban boldogságot és hatalmat sok éven át!

— Nemes urak! — folytató Tikal, mikor ennek a szertartásnak vége volt, — fülembé jutott, hogy vannak köztetek, a kik zúgolódnak ellenem s azt beszélnek, hogy nincs jogom a kacikák ősi kormánypálcájához, a melyet ez éjjelen, im! kezembe vettem.

— Nemes urak, szavam van hozzátok ebben a dologban, s holnap az áldozás után a köznépnek is elmondom, a mit tanácsuraimmal, a Sziv titkainak mestereivel elhatároztunk. Holnap lesz egy éve, hogy Zibalbay nagybátyám, ki én előtttem kacika volt s az ő rangjának és hatalmának örököse, Lady Maya, az én eljegyzett mátkám bizonyos ügyben a várost elhagyták. Mielőtt elindultak volna, úgy végeztetett el Zibalbay, Maya, a Sziv urnője és én köztem, továbbá a Szivnek tanácsa között, hogy Zibalbaynak és lányának távolléte alatt, mint legközelebbi örökös, én uralkodjam, ha pedig két év leforgása alatt nem találának visszajönni, örökségük minden időkre én rám szálljon. Nem jó kedvvel irtam alá nevemet ennek a megegyezésnek, mert csak úgy, mint most, azt tartottam, hogy szegény nagybátyám bolond s bolondságában lányával együtt, a kit szerettem, vesztébe rohan. Mégis elmenetelük után betartottam az egyezséget az utolsó betűig, míg csak zavargás nem tört ki a nép közt s nem akartak engedelmessékedni olyannak, a ki nem az ő felkent uruk, mondván: Megvárjuk, a míg Zibalbay visszajön s majd meglátjuk, mit szól ő ehhez s ehhez a dologhoz.

— Azonkívül Zibalbay távol levén, nem volt első főpapja az országnak, úgy, hogy a mig utódot nem választanak helyette, vallásunknak bizonyos legtitkosabb szertartásait nem lehetne megtartani, a mi csak a névtelen Isten haragját zudítaná fejünkre. Így történt aztán, hogy igen sokan szorongattak érte, a nép érdekében s a város javáért rövidíteném meg regensségemnek idejét s kenetném fel magamat. Én azonban megemlékeztem ígéreteimre s éles szavakkal válaszoltam nekik, mondván, hogy fogadásomtól egy hajszálnyira sem akarok eltérni s történjék bármi is, két év letelte előtt nem ülök atyáim trónjára.

Ehhez is tartottam magamat egészen három nappal ezelőttig, midőn is a népnek az a része, a kiknek kötelességéhez tartozik, hogy a szárazföldön a templomok részére a földet megműveljék, megtagadták a munkát, kinyilatkoztatták, hogy ő velük egyedül a főpap rendelkezik, már pedig most főpap egyáltalában nincsen.

Nem tudván mitevő legyek, tanácsot tartottam Mattaival, a csillagjósok mesterével s ő kérdést intézett felőlem a csillagokhoz. Egész éjjel kutatta az eget s azt olvasta ki, hogy Zibalbay, a ki esalfa álom után indulva, megszegte az ország törvényeit s átvándorolt a hegyszorosokon, megadta eszeltségének arát s most holtan fekszik a vadonban. Nemkülönben az ő lánya, az én jegyesem s a Szivnek Urnője. Nem így volt, Mattai?

A megszólított személy alacsony, kopasz ember, élénk, csillogó szemekkel és sűrű szakállal, előlépett s meghajtván magát, így szólt:

— Ha tudományom nem esalt meg, oh uram! a csillagok üzenete csakugyan így szólt.

(Folyt. köv.)

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Vegyünk Fekete-selymet!

Kérjen ön mintát solidságról kezeskedő selyemszövetekből, méterenként 1 kor. 20 fill-től 18 koronáig.

Különlegesség: Legujabb selyemszövetek menyasszonyi, látogatási és utozai-toilettekre, színes és fehér is.

Ausztria és Magyarországon közvetlen magánfeleknek adunk el és a kiválasztott selyem-szöveteket vám- és bérmentesen a lakásra küldjük.

Schweizer & Co. Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

Apró hirdetések felvé-
tetnek a kiadóhivatalban
Kossuth-utca 13.

APRÓ HIRDETÉSEK

Apró hirdetések felvé-
tetnek a kiadóhivatalban
Kossuth-utca 13.

Értekezni az egyszeri beiktatás 10 szögig 40 fillér, minden további szó 2 fillérbe kerül, vastagabb betűkből minden szó 2 fillérrel több. Vidékről beküldhető az apró hirdetések postautalvánnyal; a postautalvány szelvényére az apró hirdetés szövege is feljegyezhető. A legkisebb hirdetés 40 fillér.

Haszonbérlet.

Hajdu-Szoboszló város határának Debreczen felől eső részén 110 cat. föld (20 nyilas) minden szükséges gazdasági épületekkel bőven felszerelt elsőrendű szántó, kaszáló és nádasból álló tanyabirtok, a f. évi október hó első napjától kezdve hat évre haszonbérbe kiadó.

Haszonbérletet akarók keressék meg a tulajdonost a reggeli órákban Varga-utca 3. sz. alatt.

39.

Két kis leányt

teljes ellátásra elvállalok. Czim a kiadóhivatalban.

40.

Pincze,

mely üveges borok beraktározására igen alkalmas, Kossuth-utca 13. számú háznál kiadó. Értekezhetni ugyanott.

Eladó

egy hosszú, fiókos íróasztal, iroda számára. Értekezhetni Kossuth-utca 13. szám alatt, a Csokonai-papirkereskedésben.

Régi könyvek

magyar, latin, német (udományos művek), igen jutányos áron eladók. — Értekezhetni a Csokonai-nyomdában Morvay Zoltánnal.

Kőszén-kátrányt

legjobb minőségben

zsindely- és deszka-tetők,

továbbá szőlő-karók behuzására, mely által azok tartóssága kétszerre hosszabb. Továbbá **czulápok**, melyek a földbe ástaknak, kerítések és gazdasági eszközök befestésére, hordókban 250 kilogramm körüli súlytartalommal 100 klgként 7 korona 50 fillér és 1000 kilogrammon felül pedig 100 klgként 6 korona 50 fillér árért, a hozzávaló hordókat pedig külön darabonként 3 korona árért, a gyártelepen ajánl a

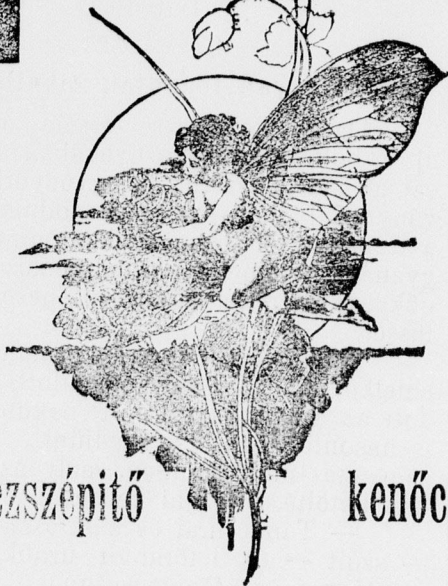
Légszeszgyár igazgatósága
Debreczenben.

Pincze

hordós és üvegezett borok beraktározására kiválóan alkalmas, a **Kossuth-utca** elején kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

MIHALOVITS-féle

Harmat-Crème

Arcszépítő kenőcs.

A Harmat-Crème a legjobb arcszépítő s kézbőr-ápoló kenőcs, mely üdév, puhává, fehérré teszi az arcz bőrt.

A Harmat-Crème sem ólmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.

A Harmat-Crème nappal is használható, miután nem zsíroz s a poudert jól állja.

A Harmat-Crème nem teszi fényossé az arcot s fehériti a bőrt.

A Harmat-Crème kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-akné) elmulasztására, napégette s szőlőkifajta arcznál, s kéznél.

A Harmat-Crème teljesen zsirtalan, habszerű, jóillatú arcszépítő egy tégelyének ára egy korona.

A Harmat Sz ppan, mely a Crème hatását fokozza, darabonként 35 kr.

Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógyszerésznél Debreczenben.

KEIL-LAKK

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók: **Szent-Eirályi Tivadar** özégnél Debreczenben.

Nyomatott a „Csokonai“-nyomdában Debreczenben.

Levélpapírok

kereskedelmi levelezéshez negyed és nyolczad alakban, fehér, vonalzott, kockázott és merített minőségben, **nyomással** és anélkül.

Doboz-levélpapírok egyszerű, finomabb, valamint a legnagyobb fényüzéssel és művészettel kiállított formában.

Billet du Correspondence, csinos tokokban.

Legujabb

„Monopresse“

melylyel mindenki a legegyszerűbb módon önmaga készítheti monogramjait.

Darabja 25 kr.

Névjegyek a legszebb nyomással.

Irodai papírok

mindenféle minőségben és vastagságban és pedig:

fogalmazó-,

középfinom irodai

legfinomabb „

okmány- és

miniszteri papír.

Író tollak, Tollszárok, Tentatartók.

Kuhn-, Soenneken- és Birmingham-tollak, egyenkint, tucatonként és dobozokban.

Tollszárok óriási választékban a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig, — fa, kaucsuk, nikkel, szaru, sündiszno-tüske és csontból.

Irodai és disztentatartók, zsebben hordozható tentatartók fából, nikkelből, mindenféle elképzelhető alakban

nagy készlet olcsó áron kapható a

CSOKONAI-
papirkereskedésben

Debreczen, Kossuth-utca 13.